

Polovniček, polovniček¹⁾
[: zeleny je. :]

Že můj mily, že můj mily
zdalený je.

¹⁾ Polovniček = trojačka = oves, ječmen a žito.

1557. (Nápěv 163 [347])

Stodolenka prázna,
větr do ní věje,
kerý dobrý galán,
zdaleka se směje.

Stodolenka prázna,
větr do ní fuká,
kerý dobrý galán,
srdečko v něm puká.

1558.

Od Perštýna

Ve-jou pan-ny, ve-jou věn-ce, ve-jou pan-ny, ve-jou věn-ce pro ty dvo - ři - ský mlá - den - ce.

[: Vejou panny, vejou věnce :]
pro ty dvořiský mládence.

Veje, veje každá svému,
a já smutná nemám komu.¹⁾

¹⁾ Při tom hokají a volají hejno.

1559.

Z Ubyčtova

V tom klá - šte - ře za - ká - za - li, v tom klá - šte - ře za - ká - za - li, a - by pi - va ne - va - ři - li.

[: V tom klášteře zakázali, :]
aby piva nevařili.

A ten jeden nejpyšnejší,
protože jest nejhezčejší.

Ona mu ho darovala,
protože ho milovala.¹⁾

Že je pivo nevykyšný,
že jsou z něho chlapci pyšní.

Ten šáteček pěkný, bílý,
od Barušky darovaný.

¹⁾ Sekej, synko, sekej lipko
své panence na kolíbko.

Sekej, synko, sekej líjan
své panence na povíjan.

Z Louček

1560.

Z Klokočova u Přibora

Ža - ly dě-vča - tka, ža - ly na lu - ce ze - le - nej, při vo - dě stu - de - nej.

Žaly děvčatka, žaly
na luce zelenej,
při vodě studenej.

Bůh pomahaj, děvčatka,
na luce zelenej,
při vodě studenej.

Nejmladší se rozsmiala,
tať se mnú musela,
nejšvarnější byla.

Nadejel jim recepan
na vranem koni sam.

Kera se mi rozsměje,
ta se mnú pojede.